

رابطه سرمایه فکری و تسهیم دانش

محمدحسین نیکویی

دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، واحد آباده، دانشگاه آزاد اسلامی، آباده، ایران

amirali.9767@yahoo.com

علی رضایی*^۱

گروه مدیریت، واحد آباده، دانشگاه آزاد اسلامی، آباده، ایران

ali.rezaie@iauabadeh.ac.ir

چکیده

در عصر دانایی محوری، مزیت رقابتی سازمان‌ها بر پایه دارایی‌های نامشهود استوار است. آنچه امروزه سازمان‌ها را رقابت پذیر می‌کند، مدیریت اثربخش دانش و دیگر دارایی‌های ناملموس، مانند سرمایه‌های فکری آنهاست. رشته نوظهور سرمایه فکری یک حوزه تحقیقاتی جدید برای محققان و دست اندرکاران سازمانی است که برای ایجاد مکانیزم‌های اندازه‌گیری جدید برای گزارش دهی متغیرهای ناملموس مانند سرمایه انسانی و رضایت مشتری و نوآوری تمرکز دارد و با توجه به اینکه درک و بهره‌برداری از منابع ناملموس حیاتی مانند سرمایه فکری به حفظ و کسب مزیت رقابتی در سازمانها کمک می‌کند. امروزه، سرمایه فکری به عنوان محرک و تسهیلگر نوآوری برای بهره‌برداری موثر از منابع دانشی سازمان مورد توجه مدیران و محققان قرار گرفته است. از آنجایی که سرمایه فکری منشأ انواع متفاوتی از نوآوری می‌باشد، می‌توان آنها را به نوآوریهای تکنولوژیکی (نوآوری محصول و نوآوری فرآیندی) و نوآوری اداری دسته‌بندی کرد. در این میان نوآوری اداری در سازمان از جمله عواملی است که کمتر مورد تحقیق و تفحصی قرار گرفته است. در این تحقیق با بررسی ادبیات این موضوع رابطه سرمایه فکری با تسهیم دانش مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی: سرمایه، سرمایه فکری، تسهیم دانش، موانع تسهیم دانش